

गुरु

जर नसला गुरु
मग सांग काय करू ?
पार पाढू कसं
संसाराचे तारू ? ॥

मग आकाशी उडेना
झेप घेईना घेईना
माझ्या मनाचं
खट्याळ पाखरु ! ॥

कधी एकटाच फिरे
परि रस्ता न सापडे
आणि आधार नसता
जाई एकटाच पुढे
दरी खोन्यामध्ये जेव्हा
राज्य अंधाराचे दिना
मग सांग तुझ्याविना
सांग कुणासी आधारू ? ॥

कधी आषाढीच्या दिशी
कधी सणावारी मासी
कधी जाऊनीया काशी
भजे तुझ्याच नामासी
दयावंत आहे म्हणे ?
तुझ्या दाराशी गाळ्हाणे
गुरुकृपे विना सांग
सांग कसा रे सावरू ? ॥

चंद्र तारे तुझ्या विना
घाली भास्कर भ्रमणा
संपे निशा, येई दिना
अशी जगाची क्रमणा
कधी पावसाचा मारा
कधी वादळ नि वारा
झंझावल्या वादळात
कसा होडीस हाकारू ? ॥

दाटे अंधार भोवती
नाही कुणी रे सोबती
मग जीवा वाटे भीति
राहे एकटा मागुती
जेव्हा खेळ हे मनाचे
पाप पुण्य भीति नाचे
भुंग्यावाणी मन
लागे मग फिरू ? ॥

— शशिकांत पानट

(‘अमे रिक्ग तरं ग’ या कवितासं ग्रहात् न)